

LEESCLUBKIT

Waar we niet over praten

Tracey Lien

Leesclubvragen

1.
Een schrijver creëert meestal vanaf het begin spanning om de aandacht van de lezer te pakken en vast te houden. Welke methodes past Tracey Lien toe in het eerste hoofdstuk om dat te bereiken? Vind je dat ze daarin is geslaagd? Is je mening daarover veranderd tijdens het leesproces?
2.
De moord vindt plaats in Lucky 8, een restaurant dat populair is onder de Vietnamezen in Cabramatta. Op het moment van de moord bevinden zich volgens de berekening van de politie minstens achttien personen in het restaurant. Geen van deze personen is echter bereid met de politie te praten. Waarom is hun zwijgen voor hen zo belangrijk? Welke argumenten voert Ky aan om agent Edwards te overtuigen haar een onderzoek te laten doen? Hoe reageert Edwards daarop en wat vind je van zijn reactie?
3.
Als Ky de namen en adressen krijgt van alle mensen die tijdens de moord in het restaurant aanwezig waren, besluit ze om al die mensen afzonderlijk te benaderen om te zien of ze wel bereid zijn met haar te praten. Op die manier leer je meer over de verschillende personages, hun uiteenlopende achtergronden en hun redenen waarom ze niet willen praten. Op welke manier verschillen ze van elkaar? Zijn er ook overeenkomsten? Welke betekenis hecht je aan die verschillen en overeenkomsten?
4.
Sharon Faulkner is de enige gast in het restaurant die geen Aziatische achtergrond heeft. Tracey Lien maakt dat duidelijk in de korte levensbeschrijving van Sharon Faulkner aan het begin van hoofdstuk 5, maar ook door op een heel subtiele manier de telefoongesprekken van Sharon met haar moeder weer te geven. Welke houding neemt Sharons moeder in ten opzichte van Sharons werk? Wat vind je van Sharons houding naar haar leerlingen, ook ten opzichte van die van haar collega's? Welke fouten maakt ze ondanks haar goede bedoelingen? Wat is haar rol in de roman als geheel?

5.

Hoofdstuk 3 betreft het eerste gesprek dat Ky voert in de zoektocht naar de waarheid over de moord op haar broer. Het is het verhaal van Lulu Woo. Qua vorm, stijl en vertelperspectief wijkt het af van de andere hoofdstukken. Waarom zou Lien gekozen hebben voor deze afwijkende manier om Lulu's verhaal te vertellen? Werkt het voor jou?

6.

De roman speelt zich af in Cabramatta in de jaren negentig van de vorige eeuw. Tracey Lien zegt zelf dat de roman niet autobiografisch is en dat zij, hoewel zij in Cabramatta is opgegroeid, zich niet bewust is geweest van de heroïne-epidemie toentertijd. Kun je uit de roman afleiden waarom juist deze periode en deze plaats bij uitstek geschikt zijn om dit verhaal te vertellen? Betekent dat ook dat de implicaties van de roman beperkt blijven tot deze tijd en deze plaats of zie je ook redenen om ze door te trekken naar de huidige tijd?

7.

Minnie is eigenlijk het enige Aziatische personage in de roman dat van jongs af aan geen blad voor de mond neemt. Ze is uitgesproken en tegendraads en gaat daarmee in tegen de manier waarop de Vietnamese inwoners van Cabramatta met de situatie in hun nieuwe land omgaan. Welke rol speelt zij in het verhaal? Wat vind je van de weg die zij uiteindelijk kiest? Is de situatie waarin zij terechtkomt haar eigen verantwoordelijkheid of is zij ook slachtoffer van 'waar we niet over praten'?

8.

Ky heeft gedurende het hele verhaal last van een niet-aflatend en knagend schuldgevoel. Waar komt dat schuldgevoel vandaan? Vind je dat haar confrontatie met Minnie in de laatste hoofdstukken daar een oplossing voor biedt?

9.

De opstelling van Vietnamese ouders ten opzichte van hun kinderen staat vaak haaks op het westerse idee van ouderschap. De kinderen in deze roman staan ieder op hun eigen manier met één been in de Aziatische wereld van hun ouders en met het andere in de westerse cultuur. Welke problemen levert dat op? Biedt de roman ook een uitweg of een oplossing?

10.

In alle hoofdstukken, behalve hoofdstuk 3 en het laatste hoofdstuk, treedt een alwetende verteller op. In het laatste hoofdstuk komt Denny, of liever zijn geest, aan het woord, als hij zijn zus en zijn moeder, vijftien jaar na de moord, vergezelt op hun bezoek aan de tempel en het eethuisje in Cabramatta. Waarom eindigt het verhaal op deze manier? Vind je dit bevredigend? Krijg je de indruk dat de problemen tussen Ky en haar moeder zijn opgelost? En de problemen voor de Vietnamese vluchtelingen en de huidige Australische maatschappij? Denk je dat de thematiek van deze roman ook opgaat voor Vietnamese, of, wat algemener, Aziatische mensen elders in de westerse wereld? En hoe zit dat in Nederland?

Met dank aan Mary Bresser,
vertaler van *Waar we niet over praten* en opsteller van de leesclubvragen.

Belangrijkste personages

Ky Tran

22 jaar. Gaat vanuit Melbourne, waar ze werkt als journalist, terug naar haar ouders in Cabramatta, Sydney, omdat haar broer Denny is vermoord. Ze probeert de ware toedracht van de moord te achterhalen.

Hanh Tran

Ky's vader en loketbeambte bij een bank. Door de vlucht vanuit Vietnam is hij getraumatiseerd en drinkt hij, hij is niet in staat zijn gevoelens te uiten.

Yen Tran

Ky's moeder, en werkzaam in een stoffenwinkel. Ky heeft een moeizame verhouding met haar en maakt veel ruzie met haar omdat ze haar overbezorgd en bemoeizuchtig vindt.

Minnie (Minh) Le

Ky's hartsvriendin. Tot halverwege de middelbare school is ze na school kind aan huis bij de Trans. Ze wordt door haar vader mishandeld.

Denny Tran

In Australië geboren broertje van Ky, vijf jaar jonger. Wordt op zeventienjarige leeftijd vermoord.

Eddie Ho

Denny's beste vriend.

Flora Huynh

34 jaar, in Vietnam geboren. Zingt op bruiloften en partijen. Ze is ongetrouwd en offert zich op voor haar broer, neefjes en vader.

Bao Huynh

Oudere broer van Flora; in Vietnam geboren, zwaar getraumatiseerd omdat hij de oorlog bewust heeft meegemaakt op puberleeftijd.

Thien Huynh

25 jaar. Illegale zoon van Bao, meteen na zijn geboorte bij de Huynhs in Vietnam achtergelaten. Hij is grootgebracht door Flora en later in de drugscene terechtgekomen.

William Huynh

13 jaar. Illegale zoon van Bao met een Australische vrouw, ook door Flora grootgebracht.

Lulu Woo

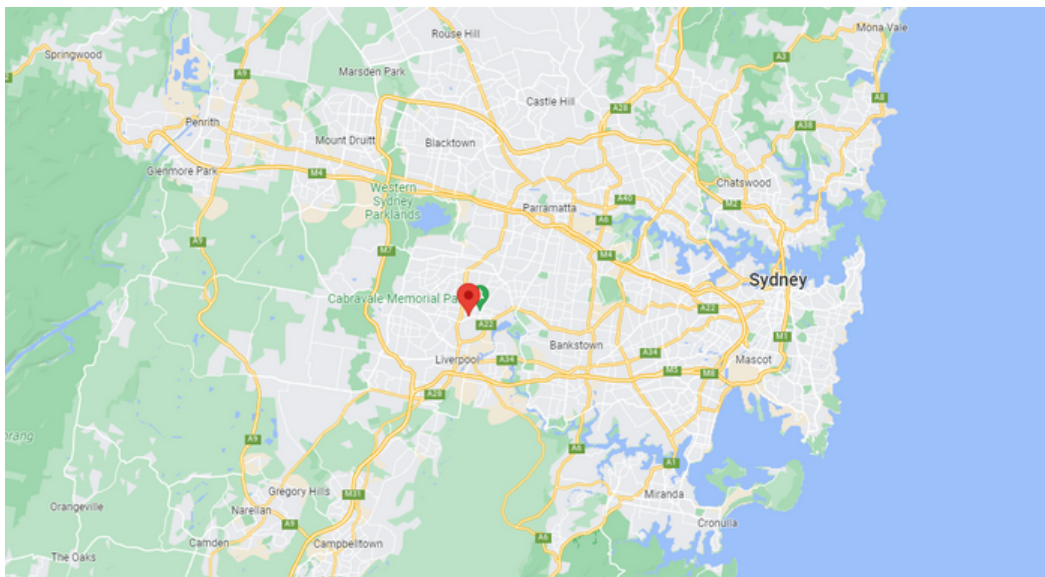
Scholiere, 10 jaar. Erg alleen, in allerlei (angst)gevoelens verstrikt. Ze wil wanhopig 'er(gens) bij horen'. Was met haar ouders aanwezig in het restaurant toen Denny vermoord werd.

Jimmy Carter

Vietnamese afwasser in het restaurant waar Denny is vermoord. Verliefd op Flora.

Sharon Faulkner

Docente op Cabramatta High, midden dertig. Het belangrijkste witte personage in de roman. Is met Denny en andere leerlingen aanwezig in het restaurant tijdens de moord.

Waar we niet over praten speelt zich af in de wijk Cabramatta in Sydney, Australië. De wijk ligt ten westen van het centrum, bij de rode speld.

Over de auteur

Tracey Lien groeide op in Sydney, Australië, als dochter van vluchtelingen uit Vietnam. Ze heeft een MFA van de Universiteit van Kansas en was eerder journalist voor *The Los Angeles Times* en Vox Media. Haar fictie en poëzie wonnen de Langston Hughes Award 2020 en The Pinch Literary Award, was tweede in *The Columbia Journal's* 2021 Winter Contest (beoordeeld door Viet Thanh Nguyen), en haar werk is verschenen in *The Penn Review*, *The Minnesota Review* en *The Tahoma Literary Review*. Ze woont in Brooklyn, NY.

‘Een onvergetelijk debuut, meeslepend van begin tot eind. Origineel. Hartverscheurend. Aangrijpend. Ik vond het gewoon geweldig!’

– **Liane Moriarty**

‘Een urgent verhaal dat een publiek afdwingt. *Waar we niet over praten* is een aangrijpend en onwrikbaar verhaal dat even hartverscheurend als onuitsprekelijk is.’ – **Karin Slaughter**

‘Lien's inzichtelijke, emotionele debuut integreert op intelligente wijze culturele zorgen in een strak gefocust mysterie. [...] Lien mengt de vreemdelingenhaat en de verdenkingen van de Vietnamese bewoners jegens buitenstaanders vakkundig tot een sprankelend complot.’

– **Publishers Weekly**